

Kulmakivi

Suomen teologisen instituutin tiedotuslehti

6/2016

Ville Auvinen

1.12.2016

Herää valvomaan

Meidän kirkossamme iankaikkisuusnäköala alkaa olla hukku-massa. Yhä useammat kirkon jäsenet ja papitkin ajattelevat, ettei kuoleman jälkeisestä voi tietää oikeastaan mitään. Tuoreen kirkon nelivuotiskertomuksen (2012–2015) mukaan suomalaisista vain 18 % on joko täysin tai osittain sitä mieltä, että kuoleman jälkeen menemme joko taivaaseen tai helvettiin. Seitsemän kymmenestä taas on sitä mieltä, että kukaan ei voi tietää, mitä kuoleman jälkeen tapahtuu. Kymmenisen vuotta sitten julkaistui kirkon pappeja ja lehtoreita koskeva tutkimus taas kertoo, että papeista sentään yli 85 % uskoo taivaan olevan olemassa, mutta helvetin todellisuuteen uskoo vain vajaa 70 %. Miespapit ovat tuon tutkimuksen mukaan helvettiuskavaisempia (76 %) kuin naispapit ja lehtorit (58%). Jos ajatellaan, että kuoleman jälkeisyydestä ei voi tietää mitään, niin miksi siis pitäisi puhua siitä? Niinpä saarnat ja opetukset keskittyvät tähän aikaan. Lähimmäisyydestä tulee julistuksen keskeisin sisältö. Pelastuksen evankeliumi muuttuu sosiaalisiksi evankeliumiksi, maailmanparantamiseksi, sorrettujen ihmisryhmien tukemiseksi. Lähetystyöstä tulee yhä painotetummin kehitysyhteistyötä, jota tehdään samoista lähtökohdista Punaisen Ristin ja

YK:n eri avustusjärjestöjen kanssa. Kirkon työn keskeisimpänä sisältönä on palvelujen tuottaminen jäsenille heidän elämänsä suurissa juhlahetkissä ja köyhien auttaminen yhteiskunnan sosiaalitoimen jatkeena. Sanomalle Kristuksen sovitustyöstä ei tunnu enää löytyvän sijaa. Monet sinänsä hyvät ja kannatettavat asiat ovat syrjäyttäneet kaikkein tärkeimmän.

Samaan aikaan kirkossa käydään valtaistelua siitä, kuka saa määritellä ja millä perusteella kirkon kannan ajankohtaisiin kysymyksiin. On surullista, että keskustelussa kovin harvoin muistetaan, tai ainaakaan julkisesti muistutetaan, että olemme väittelyidemme ja taisteluidemme kanssa Pyhän Jumalan edessä, joka on Raamatussa ilmaissut meille muuttumattoman tahtonsa. Hänen edessään me olemme vastuussa sanomisistamme ja tekemisistämme. Ratkaisevaa ei siksi ole se, kuka lopulta saa oman tahtonsa ja mielipiteensä hyväksytyksi kirkossa, vaan se, mitä Jumala asiasta ajattelee.

Kirkkovuoden vaihde antaa meidän uskollemme ja elämällemme oikean perspektiivin. Tuomiosunnuntai ja adventti muistuttavat meitä siitä, että usko ei ole vain tätä elämää varten. Usko ei ole vain hyvä elämäntapa ja sarja eettisesti kestäviä valinto-

ja. Se ei ole vain rakkauden ja hyväksynnän periaatteen levittämistä maailmaan, vaan se on ennen kaikkea valmistautumista elävän Jumalan kohtaamiseen viimeisellä tuomiolla ja Kristuksen toisen tulemisen odottamista. Uskossa ja elämässä ja kaikessa kirkon toiminnassa on pohjimmiltaan kyse iankaikkisesta elämästä ja iankaikkisesta kuolemasta, taivaasta ja kadotuksesta.

Jeesuksen vakava kehoitus opetuslapsilleen ja siis myös meille on: ”Valvokaa”. Voi olla, että meille ja meidän kirkollemme vielä ajankohtaisempi kehoitus on Paavalin sana Efesolaiskirjeessä: ”Herää sinä, joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus on sinua valaiseva!” (Ef. 5:14). Olisiko minun ja meidän ja meidän kirkkomme syytä herätä siihen todellisuuteen, että Kristus tulee pian takaisin tuomitsemaan elävät ja kuolleet?

STI:n joulu-tammikuun aukioloajat

9.12. asti klo 9–19

12.-16.12. klo 9–16

19.12.–6.1. kiinni

9.1. alkaen klo 9–19

*Siunattua Vapahtajamme
syntymäjuhlaa ja
armorikasta uutta vuotta*

JOULULAHJA STI:lle

Vuosi on lähestymässä loppuaan ja STI:n talous on taas – voisiko sanoa: perinteiseen tapaan – erittäin haastavassa tilanteessa. Vuoden alussa maksettavat jäsenjärjestöjen ja tukijäsenten jäsenmaksut nostavat tilien saldon tammi-helmikuussa korkealle, mutta sitä ennen pitäisi vielä selviytyä joulukuun taloudellisista vastuista, ja tilit alkavat olla tyhjäät.

Pyydän siis: voisitko muistaa STI:tä joululahjalla? ”Tähän asti Herra on auttanut meitä” (1. Sam. 7:12). Rukoilemme ja luotamme siihen, että hän auttaa edelleen.

Ville Auvinen

SANA JA SELITYS

Jumala lähetti Poikansa

Joulun sanoma on Raamatun lukijalle tuttu. Evankeliumit kertovat siitä, miten Maria saa ilmestyksen ja Jeesus ”sikiää Pyhästä Hengestä”, kuten uskontunnustuksessa lausumme. Tutkijat ovat kuitenkin pohtineet usein sitä, puhuuko Paavali lainkaan Jeesuksen syntymästä. Mikä on hänen käsityksensä joulun sanomasta?

Paavalin näköalat ovat suuria. Hän on vakuuttunut siitä, että Jeesuksen myötä aikakausien päätösjakso (1. Kor. 10:11; ”aionien huipentuma”) on tullut. Ihmiset ovat eläneet orjuutettuina maailman ”alkuvoimien” eli luonnollisten uskonnollisten toimien alaisiksi, mutta nyt Jumala on astunut esiin. Jeesuksen yksinkertaisimman evankeliumin tapaan (”aika on täyttynyt”) myös Paavali toteaa, että aikakausien odotuksen täytyessä ja kairos-hetken koittaessa (”ajan täyteys”) Jumala lähetti Poikansa lunastamaan näiden voimien eli lain alaiset vapaiksi (Gal. 4:3–4).

”Mutta kun aika oli täyttynyt, Jumala lähetti tänne Poikansa. Naisesta hän syntyi ja tuli lain alaiseksi lunastaakseen lain alaisina elävät vapaiksi, että me pääsisimme lapsen asemaan.”

Jesajan evankeliumi

Paavalin ajatus on lähellä Jesajan evankeliumia. Aikakausien lopulla ”neitsyt tulee raskaaksi” ja synnyttää Israelille Messiaan. Orjuuden aika päättyy, kun Jumalan Palvelija saapuu ja kansan yllä pysynyt rangaistus ja rikkomusten tuottama viha poistuvat.

Paavalille ihmisten orjuus ei tosin merkitse pelkästään pakkosiirtolaisuuden tuomaa rangaistusta, kuten Jesajalle. Se merkitsee lähes poikkeuksetta samalla sitä suurta orjuutta, johon Aadam johdatti koko ihmiskunnan. Siksi Paavali puhuu ”lain alla elämisestä”.

Enkeli sanoi heille: ”Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle. Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra” (Luuk. 2:10-11)

Poika vapauttaa lain orjuudesta

Koko maailmanhistoria on odottanut Jumalan Pojan ilmestymistä, jotta myös perimmäinen orjuus ja Israelin kaikkien historiassa koettujen vaikeuksien alkusyy saadaan poistetuksi. Paavali opettaa, että Jeesus vapauttaa ihmiset lain syytösten aiheuttamasta orjuudesta. Poika on tullut tuomaan lapseuden.

Tässä on joulun sanoman kaunis ydin. Kun katsomme pientä lasta kapaloissa, emme näe ainoastaan uuden elämän ihmettä. Sen sijaan näemme Israelin Messiaan, joka tuo syntisille uuden syntymän ja täyden Jumalan lapseuden.

Teksti: Timo Eskola

Kun enkelit olivat menneet takaisin taivaaseen, paimenet sanoivat toisilleen: "Nyt Betlehemiin! Siellä me näemme sen, mitä on tapahtunut, sen, minkä Herra meille ilmoitti." He lähtivät kiireesti ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. (Luuk. 2:15-16)

HENKILÖKOHTAISESTI

Ilkka Seppälä

Haastattelu ja kuva: Ville Auvinen

Haastattelin STI:n hallituksen jäsentä, tuusulalaista Ilkka Seppälää. Ilkka on tehnyt elämäntyönsä terveyskeskuslääkärinä, viimeiseksi vanhustenhoidon ylilääkärinä. Eläkkeellä hän on ollut kolmisen vuotta.

Kyselin ensin Ilkan hengellisestä taustasta.

”Tulin uskoon Aleksis Kiven päivänä 1966, kun olin aloittelemassa lääketieteen opiskelua”, Ilkka kertoo. Hän toteaa kuitenkin, ettei oikeastaan koe koskaan joutuneensa kokonaan pois kasteen armosta. Kun sanon hänelle, että evankelisen liikkeen piirissä Aleksis Kiven päivänä tapahtunutta sanottaisiin kasteen armoon palaamiseksi, Ilkka innostuu kertomaan, että on hänellä lapsuudestaan evankelistakin taustaa: ”Ensimmäiset hengelliset muistoni ovat, kun äitini vei meitä evankelisten kokouksiin Vampulassa, Varsinais-Suomessa.”

Uskoontulon jälkeen Ilkka tuli vedetyksi mukaan Ylioppilaslähetykseen, joka nykyisin tunnetaan nimellä Opiskelija- ja koululaislähetys (OPKO). Ylioppilaslähetyksessä hän oli aktiivinen aktioiden järjestämisessä, ja erityisen innostavana hän koki boksilähetysten, jossa menttiin toisten opiskelijoiden asuntoihin keskustelemaan heidän kanssaan uskonasioista. ”Vieläköhän sellaista toimintaa järjestet-

tään?” Ilkka aprikoi. OPKON hallituksessa Ilkka on toiminut neljä vuotta.

OPKOn lisäksi Ilkka kokee hengelliseksi kodikseen Suomen Raamattuopiston, joka on hyvin lähellä OPKOa, sekä Kansanlähetysten, joka perustettiin Raamattuopiston puitteissa vuonna 1967. Hyvällä syyllä voi siis sanoa, että Ilkka on taustaltaan viidesläinen kristitty.

Nyt Ilkan konkreettinen seurakuntayhteys on Tuusulan paikallisseurakunnassa, mutta hengelliset eväät hän kokee saaneensa edellä mainituista viidennen herätysliikkeen yhteyksistä.

Entä Ilkan ura STI:n hallituksessa?

Ilkka kutsuttiin STI:n hallitukseen kuusi vuotta sitten. Tänä syksynä tulee siis täyteen hänen toinen kolmivuotiskautensa hallituksessa, ja syyskokouksessa hänet valittiin kolmannelle kaudelle. Ilkka kertoo, että hän kyllä tiesi jo jotain STI:stä, kun Timo Junkkaala erään Raamattuopiston viikonloppukurssin yhteydessä kysyi häneltä halukkuutta tulla STI:n hallituksen varsinaiseksi jäseneksi. ”Mutta enhän minä ole teologi”, Ilkka oli sanonut. ”Ei se haittaa. Tämä on maallikon paikka”, oli Timo vastannut, ja niin alkoi Ilkan STI-ura. Ilkka haluaa kannustaa muitakin maallikoita mukaan seuraamaan STI:n opetusta ja muutakin toimintaa: ”STI:ssä on matala kynnyks”, hän toteaa ja mainitsee erityisesti

klo 14 päivähartaudet ja mahtavan kirjaston. Omalla kohdallaan Ilkka on kokenut STI:n hyvänä paikkana harjoittaa itsestä oman oppiperustan selventämistä. ”Halusin selvittää itselleni Raamatun arvovaltaan ja esimerkiksi naispappeuteen liittyvät kysymykset. STI:ssä on ollut hyvä muuttua passiivisesta vastaanottajasta aktiiviseksi asioihin tutustujaksi”, Ilkka toteaa ja mainitsee erityisesti STI:n kirjastosta löytyneen Pieperin dogmatiikan olleen hyvä opastaja.

Entä millaisena Ilkka näkee STI:n roolin kirkossa ja herätysliikekentässä?

”Olen oppinut arvostamaan STI:n roolia ja asemaa”, Ilkka sanoo. Hän näkee STI:n keskeisen roolin muun muassa siinä, että sen puitteissa herätysliikejärjestöjen johtajat kokoontuvat yhteen, ja tietysti teologianopiskelijoiden koulutus ja tuki on erittäin keskeistä: ”On tärkeää, että on olemassa raamatullinen ja tunnusuksellinen järjestö, joka oppiperustansa

mukaan antaa opetusta teologian opiskelijoille.” Maallikon näkökulmasta Ilkka näkee, että STI:llä on kirkossa tärkeä tehtävä puolustaa raamatullista teologiaa, tuottaa korkeatasoista teologista julkaisutoimintaa ja näkyä mediassa. Ilkka näkee STI:llä olevan valtavat mahdollisuudet vaikuttaa Suomen kirkossa ja laajemminkin yhteiskunnassa.

Kysyn vielä, miten STI on Ilkan mielestä muuttunut niinä vuosina, kun hän olet ollut mukana?

”Ei mitenkään”, Ilkka toteaa, mutta sanoo sitten, että uuden pääsihteerin myötä evankeliset äänenpainot ovat tulleet ehkä vähän entistä enemmän esille.

Laulut ylistävät Kristusta: Marian kiitosvirsi

Timo Eskola

Marian kiitosvirsi eli Magnificat (Luuk. 1:46–56) liittyy keskeisellä tavalla sekä juutalaisessa synagogassa käytettyihin rukouksiin että Vanhan testamentin lauluihin. Selvimät vaikutteet on saatu Hannan virrestä (1. Sam. 2), mutta tekstissä viitataan myös Mooseksen kirjoihin, moniin psalmeihin ja Daavidin lauluun (2. Sam 22). Magnificatin laulajana on hyvin selkeästi Maria itse.

Hymnillä on mielenkiintoinen suhde Vanhan testamentin lapsettoman Hannan lauluun. Molemmissa lauluissa esiintyy kaksi rinnakkaista aihetta: ensinnäkin Jumalan lupama lapsi tilanteessa, jossa lasta ei ollut mahdollista saada, ja toiseksi lapsi, joka pyhitetään Jumalalle.

“Minun sieluni ylistää Herran suuruutta, minun henkeni riemuitsee Jumalasta, Vapahtajastani.” (Luuk. 1:46)

“Minun sydämeni riemuitsee Herrassa; minun sarveni kohoaa korkealle Herrassa. Minun suuni on avartunut vihollisiani vastaan, sillä minä iloitsen sinun avustasi [pelastuksestasi, ’jeshua’].” (1. Sam. 2:1)

Molempien rukoilijoiden kohdalla Jumala on “katsonut palvelijattarensa alhaisuuteen” (Luuk. 1:48; 1. Sam. 1:11). Tältä osin Luukkaan sanamuodot viittaavat Jaakobin hyljeksittyyn ensimmäiseen vaimoon Leaan, jonka kurjuuden rakkaan Raakelin varjossa Herra oli kuitenkin kuullut. Hänestä tuli sekä Leevin että Juudan, Daavidin kuningassuvun kantaisän, äiti. *“Tästedes kaikki sukupolvet ylistävät minua autuaaksi, sillä Voimallinen on tehnyt minulle suuria tekoja.”* (Luuk. 1:48–49; vrt. 1. Moos. 30:13).

Hannan laulun olennainen teema, ylpeiden nöyryyttäminen ja alhaisten ko-

rottaminen on keskeinen myös Magnificatissa. *“Herra tekee köyhäksi ja antaa rikkauden, painaa maahan ja kohottaa. Hän ylentää tomusta mitättömän ja korottaa tuhkasta köyhän”* (1. Sam. 2:7–8). Teksti puhuu Jumalan armollisesta pelastuksesta, jonka tämä toteuttaa valtiaista riippumatta.

“Hän on syössyt vallanpitäjät istuimiltaan ja korottanut alhaiset. Nälkäiset hän on ruokkinut runsain määrin, mutta rikkaat hän on lähettänyt tyhjin käsin pois.” (Luuk. 1:52–53)

Messias on tulossa

Messiaanisten aiheiden tausta on Marian kiitosvirressä ilmeinen. Hyljeksitty Lea, Juudan äiti, ja lapseton Hanna, Juudan suvun sarven odottaja, ovat Vanhan testamentin hurskaita naisia, jotka profetoivat kuninkaan tulosta. Näiden joukkoon kuuluu nyt historian taitekohdassa myös Maria. Hannan virsi päättyy sanoihin: *“Herra tuomitsee maan ääret; hän antaa vallan kuninkaallensa ja korottaa korkealle voideltunsa sarven”* (1. Sam. 2:10). Samaan tapaan Daavidin laulu huipentuu Daavidin suvun Messiaan ylistykseen:

“Sinä teet voittoisaksi kansasi kuninkaan, sinä olet uskollinen sille jonka olet voidellut [tai: osoitat armoa Messiaallesi] Daavidille ja hänen suvulleen, nyt ja aina.” (2. Sam. 22:51)

Nämä teemat siirtyvät Marian kiitosvirteen. Sen loppu on lisäksi kuin yhteenveto juutalaisen synagogarukouksen siunauksista. Daavidin suvun Messiaasta odottava kansa on vakuuttunut siitä, että

Jumala vielä muistaa omiaan. “Sinä muistat armon lupauksesi isille ja lähetät Vapahtajan heidän lastensa lapsille pelkästä rakkaudesta ja nimesi tähden.” Ensimmäisessä siunauksessa Herra, Abrahamin kilpi, pitää huolen siitä, että pelastus saapuu ajallaan. Marian virressä tämä näyttäytyy toteutuneena.

“Hän on pitänyt huolen palvelijastaan Israelista, hän on muistanut kansaansa ja osoittanut laupeutensa Abrahamille ja hänen jälkeläisilleen, ajasta aikaan, niin kuin hän on isillemme luvannut.” (Luuk. 1:54–55)

Jumala valitsee heikon

Marian kiitosvirren kertomus on siten Jumalan valitsemien naisten kertomus, alhaisten korottamisen ylistys ja Messiaan syntymän kiitosvirsi. Jumala on kuullut Vanhan testamentin laulajien rukoukset. Sukupolvesta toiseen hän on toteuttanut suunnitelmiaan.

Lopulta Marian kohdalla hän on täyttänyt lupaukset ja antanut maailmaan Juudan suvun jälkeläisen, kuningassuvun sarven, Daavidin suvun Messiaan, joka tuo armon ajan Abrahamin jälkeläisille. Ensimmäisten kristittyjen opetus Jeesuksen merkityksestä rakentui juutalaisessa teologiassa tärkeiden laulujen ja synagogan rukousten kannatteleman messianologian varaan.

Seimi Hervannan kirkossa, Tampere 2015
(Kuva: Kirsi Hänninen)

KIRJATILAUS

Iustitia 32: Ylösnousemus
(kirjoittajina Ville Auvinen, Timo Eskola
ja Timo Liiri)

normaalihinta 12 euroa
opiskelijahinta 8 euroa

Toimitukseen lisätään postituskulut.

Nimi

Osoite

.....

.....

Suomen
teologinen
instituutti
maksaa
postimaksun.

Suomen teologinen
instituutti
Vastauslähetys
Sopimus 5006510
00003 HELSINKI

STI – tulossa keväällä

Kevätkauden ohjelman suunnittelu on jo hyvässä vauhdissa. Uskonpuhdistuksen juhlavuosi on menossa ja tulemme sen puitteissa pitämään monta erilaista luentoa. Opiskelijoiden kanssa on tarkoitus ensinnäkin pohtia sitä, mitä vanhat iskulauseet sola fide (yksin uskota) ja simul iustus et peccator (samalla kertaa vanhurskas ja syntinen) tarkoittavat nykyään. Lisäksi käymme luennoilla läpi Lutherin ensimmäisiä kirjoja, joista tuli uskonpuhdistuksen merkkiteoksia.

Osa näistä on nykyihmisille melko tuntemattomia, kuten tärkeä teos Kirkon Baabelin vankeudesta. Tämä kuului niihin kirjoihin, jotka tuomittiin Wormsin valtiopäivillä. Vaikka emme tiedäkään, lausuiko Luther siellä todella: "Tässä seison enkä muuta voi", niin asenne oli kuitenkin se. Lutherin tiedetään todenneen, että ellei hänen kirjojaan kyetä osoittamaan vääriksi selkeän Jumalan sanan avulla eli Raamatun perusteella, hän ei voi niitä kieltää.

OPIKELIJAN SUUSTA

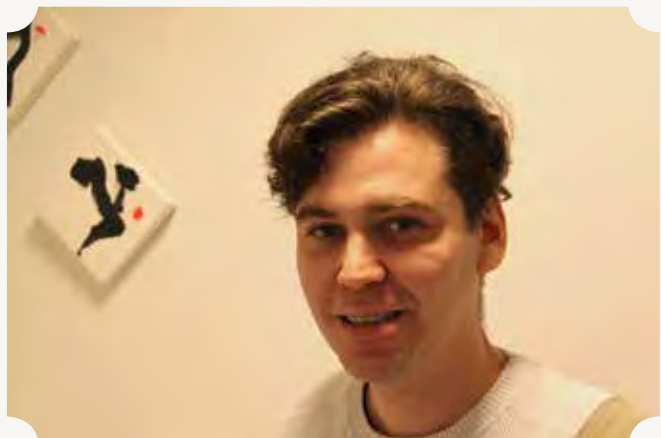
Aikoinaan aloin harkita teologian opiskelua oltuani paljon mukana seurakuntien toiminnassa musiikin saralla. Myös raamattupiirit tulivat tutuiksi, ja samalla teologiasta alkoi kehkeytyä pienoinen harrastus. Ammatiltani olen rakennusmies, mutta pikkuhiljaa alkoi itää ajatus jostakin muusta. Kiinnostukseni suuntautui myös diakoniaan, joka kiinnostaa minua edelleenkin.

En kuitenkaan osannut päättää olisiko teologia minua varten, joten lähdin pohtimaan ja etsimään vastausta Kansanlähetyksen raamattulinjalta. Tuona keväänä päätin hakea teologiseen, mutta pääsykokeiden alla muutin vielä mieltäni. Ajatus ei kuitenkaan jättänyt rauhaan, ja päätin opiskella vielä vuoden Suomen Raamattuopiston teologisella linjalla. Siellä ajatukset teologian opiskelusta kirkastuivat: se vaikutti ainoalta asialta mitä haluaisin tehdä. Tuona vuonna yliopistoon pääsyyni jäi kuitenkin harmittavan lähelle, mistä sisuuntuneena aioin seuraavana vuonna yrittää kaikkeni. Vauhtia hain vielä Karkun evankeliselta opistolta, ja lopulta viime kesäkuussa valintakoekysymykset nähdessäni olin melko varma opiskelemaan pääsystäni.

STI:hin tutustuin ensimmäistä kertaa ollessani raamattulinjalla Ryttylässä. Myös SRO:lla ollessa kävin joitakin kertoja kuuntelemassa luentoja, mutta enimmäkseen olen seurannut niitä YouTubesta.

Opiskelussa on jo ehtinyt tulla eteen joitakin kysymyksiä, joihin on erilaisia näkökulmia. Niitä ei mielestäni tuoda esiin tiedekunnassa tai ne sivuutetaan ohimennen. En tiedä osaisiko niitä itse aina nähdä, ja mielestäni STI tuo siksi suurta rikkautta teologian opiskeluun. Kysymyksiä nousee myös ”toiselta laidalta”, mutta mielestäni olen lähtenyt painimaan juuri niiden kanssa, ja olisi köyhyyttä jättää katsomatta toinenkin puoli. Ilmapiiri STI:llä on hyvin lämminhenkinen ja toivon meille vielä monia hyviä hetkiä opiskelujeni aikana.

Riku Luoto, teol. yo

PÄÄN TIETOA JA SIELUN RAVINTOA

STI:n jäsenjärjestöjen johtajat kirjoittavat vuorollaan tälle palstalle.

TEEMMEKÖ LÄHETTÄJÄMME TAHDON?

Onko kristityn elämä vain sitä, että noudatamme käskyjä? Oma mielikuvani kristinuskosta ennen uskoontuloa oli suurin piirtein sellainen. Onneksi kysymys ei ollut vain tästä, mutta emme voi suhtautua käskyihin välinpitämättömästi, ja se on osa todistusta, että elämme eri tavalla kuin muu maailma.

Toki voimme väärällä tavalla keskittyä lakiin ja sen vaatimuksiin ja pahimmassa tapauksessa vaadimme vääriä asioita toisilta ihmisiltä. Näin elämästä tulee ahdistavaa, eikä uskalleta tehdä mitään, koska pelätään virheitä.

Jeesus nuhtelee fariseuksia tästä asenteesta. Eräs heistä kiusasi Jeesusta kysyen, mikä on tärkein käsky. Hän koetteli Jeesusta mielessään kenties monet eri Vanhan testamentin käskyt ja perinnäissäännot. Jeesus vastaa hänelle: "Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja koko voimastasi." Hän täydentää vastausta myös rakkauden kaksoiskäskyllä. Näin hän tiivistää koko lain. Rakkauden kaksoiskäskyssä on myös lähetysnäkökulma. Sitä kautta Jumalan rakkaus tulee näkyväksi asiaksi maan päällä.

On mahdollista veltostua ja perustella sitä sinänsä hurskaalta kuulostavilta syillä:

- *Minä olen syntinen ihminen, jossa ei ole mitään hyvää*
- *Jumala on jo kaiken lahjoittanut Kristuksessa, joten mitään ei tarvitse tehdä*
- *Riittää kun käy kirkossa tai hengellisissä tilaisuuksissa, niin Jumala hoitaa kaiken armonvälineiden kautta*

Meillä ei ole tietenkään omia ansioita pelastumisemme eteen ja kaikki on lahjaa Jumalalta, mutta silti Jumala ei ole tarkoittanut meille passiivista elämää. Viimeisinä sanoinaan Jeesus antaa lähetyskäskyn. Se ei ole kuitenkaan vain yksi ylimääräinen lain käsky, vaan myös suunta ja ohje elämälle. Meidän elämällemme on merkitystä muille ihmisille. Moni asia on tehty oikein, jos lähetyskäskyä noudatetaan. Evankeliumi on tällöin ymmärretty omakohtaisesti ja se saa vaikuttaa meissä Jumalan voimana. Mutta Jeesus jatkoi: "Minun ruokani on se, että täytän lähettäjäni tahdon ja vien hänen työnsä päätökseen." (Joh 4:34)

Kristitty ei vain pysähdy ristin juurelle ja jää siihen olemaan, vaan hän menee ristiltä eteenpäin kertomaan pelastuksesta muille. Emme tule kylläiseksi vain siitä, että olemme pelastetut vaan haluamme olla mukana toteuttamassa Jumalan antamaa kutsua ja tehtävää. Evankeliumi on Jumalan voima, armo ei ole passiivinen asia. Jotain vikaa on siinä, miten evankeliumia on julistettu, mikäli se tekee voimattomaksi ja passiiviseksi. Paavali opettaa, että evankeliumi on Jumalan voima ja se saa aikaan muutosta:

"Mutta Jumalan armosta minä olen se mikä olen, eikä hänen armonsakaan minua kohtaan ole mennyt hukkaan. Olen tehnyt enemmän työtä kuin kukaan heistä, en tosin minä itse, vaan Jumalan armo, joka on ollut voimani." (1. Kor. 15:10)

PEKKA RYHÄNEN, OPKO (Kuopion alueen työntekijä, opiskelijatyön koordinaattori)

STI:n työntekijät kiittävät kuluneesta vuodesta ja toivottavat rauhallista joulua lehden lukijoille ja siunausta uudelle vuodelle 2017!

Jokaisen Kulmakiven saajan henkilökohtainen

VIITENUMERO

löytyy takasivun osoitetarran oikeasta yläkulmasta.

Viite helpottaa maksun kohdentamista ja on vastaanottajalle viitteetöntä edullisempi.

VIERAILUT

Ville Auvinen

Iltamessut Pyhän Sydämen kappelissa Helsingin Kalliossa parittomien viikkojen tiistaisin klo 18.30 alkaen 17.1.

4.12. Kansainvälinen messu, saarna

Luther-kirkko, Helsinki

17.12. Kotiseurat, Perniö

8.1. Ryttylä, saarna (KL)

20.-21.1. Kauniainen, SRO, Jeesus-kurssi

22.1. Pori, Väinölän kirkko, saarna (Sley)

26.1. Koski Tl, Majataloilta

29.1. Laitila, Sanan ja musiikin ilta

4.2. Kauniainen, SRO, DIAK-opiskelijoiden leiri

10.-11.2. Lappajärven srk, Raamatun punainen lanka

11.-12.2. Ilmajoki, Sley

Perusta – Lehti ajattelun ja uskon avuksi

Perusta haastaa uskovat ajattelemaan ja ajattelijat uskomaan. Lehti menee ajankohtaisissa maailmankatsomuksen, kirkon ja teologian kysymyksissä pintaa syvemmälle. Tässä lehdessä isoihin kysymyksiin ei yritetä vastata kahdella lauseella. Joka numerossa selitykset kirkkovuoden teksteihin. Lehti ilmestyy kuusi kertaa vuodessa ja sisältää yhteensä 360 sivua punnittua asiaa.

”Perusta haastaa maailman, joka työntää kristinuskon syrjään, ja kirkon, joka hukkaa sanomansa.”
Timo Junkkaala, päätoimittaja

Tilaa nyt tutustumishintaan
6 kk 15€*

**Tilaus on kestitilaus, joka jatkuu automaattisesti tilausjakson päätyttyä ellei sitä peruuteta.*

www.perussanoma.fi/lehdet

puh. 09 5123 9120, tilauspalvelu@perussanoma.fi

Tilaa nyt!

USKONPUHDISTUS TÄNÄÄN

Perustan teologiset opintopäivät Suomen Raamattuopistolla 3.-5.1.2017

Kiinnostavia luentoja mm. Lutherista, luterilaisuuden ja kirkon historiasta sekä tulevaisuudesta. Lisäksi kanavia mm. Raamatusta ja Koraanista, uskontokritiikistä, politiikasta, etiikasta, avioliitosta, sairauksista ja sielunhoidosta.

Kansainvälinen vieras on saksalainen professori Eberhard Hahn. Lisäksi kuullaan mm. Eero Huovista, Päivi Räsästä, Jouko Martikaista, Juha Vähäsarjaa, Timo Junkkaalaa, Leif Eriksonia ja Kaarlo Arffmania.

Ilmoittautumiset 16.12. mennessä www.sro.fi/raamattuopisto tai 09 5123910, info@sro.fi.

RAAMATUNLUKUOPPAAT

INNOSTAVAT TARTTUMAAN SANAAN PÄIVITTÄIN

- Lukuohjelma ja selitystekstit koko Raamattuun
- Kirjoittajina Suomen tunnetuimpia raamatonopettajia

Aikuisille **HETKINEN** 27 € vuosi, 24 € kesto (4 nroa)

Nuorille **LIFTARI** 21 € vuosi, 20 € kesto (3 nroa)

TILAA ITSELLE TAI YSTÄVÄLLE

www.rll.fi tai tilaukset@rll.fi tai
p. 045 122 3664 (ma, ti, to klo 10–15)

Raamatonlukijain Liitto

MAKUPALA

STI:n arkistojen aarteista

Jaa, tämä rukous: anna meille meidän syntimme anteeksi, on juuri sen uuden ihmisen sydämen työskenteleminen, jonka kautta kaikki muut voimat hänessä tulevat liikkeelle. Kun sydän ruumiissa herkiää tykkimästä eikä enää pane werta suonissa liikkeelle, silloin elämä loppuu, silloin sielu pakenee; samaten kun tämä rukous taukoo, niin ettei enää huovata anteeksi saamista, ei enään tarvita tulla armon-istui-melle, silloin armon-elämä loppuu, silloin Jumalan Henki pakenee

Isä Meidän, Ioweampi selitys, eli Mitä ja miten rukoilet? Suomentanut Bernh. Sarlin, Pappismies. Raumalla 1889.

Suomen
teologinen
instituutti

Osoite

Kaisaniemenkatu 13 A 4. kerros
00100 Helsinki

Puhelin

09 668 9550

Faksi

09 6689 5555

Sähköpostit

sti@sti.fi, etunimi.sukunimi@sti.fi

Kotisivu

www.sti.fi

Pankkitilit

Danske Bank:
FI74 8000 1100 5642 45, BIC: DABAFIHH
Nordea:
FI66 1555 3000 1169 14, BIC: NDEAFIHH

Työntekijät

pääsihteeri Ville Auvinen (044 045 6778)
tutkija Timo Eskola
sihteeri Kirsi Hänninen

Aukiolo:

 lukukausien aikana klo 9–19

Teologinen tutkimus- ja koulutuskeskus.
Luentotoimintaa, kirjasto ja lukusali sekä seurakuntavierailuja

Julkaisee IUSTITIA-nimistä teologista aikakauskirjaa. Tiedotuslehti KULMAKIVI lähetetään tukijäsenille kuusi kertaa vuodessa.

Hallituksen puheenjohtaja

SRO:n toiminnanjohtaja Lauri Vartiainen

Jäsenjärjestöt

Lähetysyhdistys Kylväjä
Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys
Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys
Medialähetys Sanansaattajat
Suomen Ev.lut. Kansanlähetys
Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys
Suomen Raamattuopisto
Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland

Talous vapaaehtoisen kannatuksen varassa. Vuositukijäsenmaksu 35 euroa (opiskelijat 10 euroa, yhteisöt 100 euroa). Ottaa vastaan kirjalahjoituksia, avustuksia ja testamentteja.

Rahankeräyslupa POL-2014-12845

Poliisihallituksen arpajaishallinto on myöntänyt STI:lle 29.1.2015 luvan koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta 29.1.2015–31.12.2016 järjestettävälle rahankeräykselle. Varat käytetään teologiseen ja pastoraaliseen koulutukseen, julistus- ja julkaisutoimintaan sekä kirjastopalvelujen ylläpitämiseen.

Taitto

Kirsi Hänninen

Painopaikka

Kirjapaino Hermes Oy

ISSN-L 2243-0733, ISSN 2243-0733 (painettu)
ISSN 2243-0741 (verkkojulkaisu)

SUOMEN TEOLOGINEN
INSTITUUTTI
Kaisaniemenkatu 13 A
00100 HELSINKI

*Isän käsi, sydämeeni
anna rauha taivaasta,
ettei liekki rukouksen
koskaan sammu minusta.
Olkoon armon taivas auki
myöskin murheen aikana,
että aina uskon silmin
Isää saisin katsella.*

Virsi 372:1

Kuvat: Ville Auvinen
Etukansi: Suomen ykköskuusi
Takakansi: Adventtikynttilät